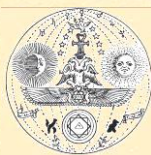

Μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Αγαπητές Αδελφές και Αδελφοί,

Θα μοιραστώ μαζί σας ένα όνειρο. Βρισκόμουν στους πρόποδες ενός μεγάλου όρους ανάμεσα σε δένδρα και στην ανθισμένη πολύχρωμη φύση. Ήταν μάλλον απόγευμα, με το φως να πέφτει και η ψυχή να ησυχάζει προαισθανόμενη την παρουσία του Θεού γύρω μας!

Γυρίζοντας το βλέμμα μου στην κορυφή είδα τον Vergilius¹ ο οποίος χωρίς να πει μία λέξη αλλά με ένα χαμόγελο που μου γέμισε την καρδιά με παρακίνησε να τον ακολουθήσω. Τον ρωτούσα συνεχώς αλλά εκείνος μου χαμογελούσε παρακινώντας με να ακολουθήσω τα βήματά του. Όσο προχωρούσαμε προς την κορυφή ένοιωθα μία αίσθηση γαλήνης και ηρεμίας να με διαπερνά, η οποία μου ακύρωνε την σωματική κόπωση της αναρρίχησης. Κοιτάζοντας πίσω φαινόταν όλη η κοιλάδα που είχαμε διασχίσει. Δυτικά και Ανατολικά φαινότουσαν οι θάλασσες και ακτές. Απέναντι βλέπαμε οροσειρές χιονισμένες με αιχμηρές κορυφές. Το θαύμα της φύσης και η μεγαλοπρέπεια του οράματος ικανοποίησε τις αισθήσεις μου σχεδόν παραλύοντάς τες αφήνοντας μία θετική αίσθηση σβήνοντας από το μυαλό μου κάθε έννοια και υπόλειμμα από την σκληρή δουλειά.

Παίρνοντας θάρρος τον ρώτησα: «Διδάσκαλε γιατί με έφερες μέχρι εδώ; Θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε αυτό το ταξίδι έως την κορυφή του Μεγάλου Όρους;»

Sebastiano Caracciolo (Vergilius)

Επιτέλους μου απάντησε: «Δυστυχώς δεν θα καταστεί δυνατόν να συνεχίσουμε παρά μόνον όταν κάποια μέρα, οι σκιές θα σταματήσουν να σε διώκουν και δεν θα σε ακολουθούν πια, και στην πραγματικότητα του ονείρου που δεν είναι απλώς ένα όνειρο όπως καλά γνωρίζεις και όπως εγώ σε δίδαξα σε διάφορες περιστάσεις, θα ξαναβρεθούμε για να συνεχίσουμε την διακεκομμένη διαδρομή. Τώρα όμως, να εστιάσεις στο τοπίο που είναι κάτω από τα πόδια σου, να παρατηρήσεις με προσοχή και αφύπνιση με προβληματισμό και διαλογισμό όλες τις διαισθητικές σου δεξιότητες. Ψάξε επίμονα και θα ανακαλύψεις διαμέσου της αναλογίας, των παραλληλισμών και της οξύτητας του μυαλού σου, το σκοτεινό και αντεστραμμένο τρίγωνο, στις κορυφές του οποίου βρίσκονται τρεις πολύ σκοτεινές φιγούρες. Είναι

¹ ΣτΜ: Sebastiano Caracciolo. Μεγ.: Ιεροφάντης έως το 2013

λύκοι μεταμφιεσμένοι σε αμνούς αλλά θα σου είναι εύκολο, όπως συμπεραίνω και ελπίζω, να τις καταλάβεις χωρίς δισταγμό. Όταν συμβεί αυτό μένει ακόμη ένα τελευταίο πράγμα να γίνει, το πιο σημαντικό, πιο επίπονο και πιο δύσκολο: Να εισέλθεις στο κέντρο του σκοτεινού τριγώνου για να βρεις τη απόκρυφη και αόρατη ρίζα του ορατού τριμερούς κακού, τον λύκο που είναι επικεφαλής. Τότε πρέπει να τον αντιμετωπίσεις και να τον νικήσεις καθιστώντας τον αβλαβή! Μία τελευταία συμβουλή: Φυσικά δεν γνωρίζουν όλοι το γεγονός ότι κάθε κακή ύπαρξη στην πραγματικότητα είναι πολύμορφη, ότι αποτελείται όπως οι ήχοι από ένα κεντρικό κύμα και μία δόνηση εμφανή στις αισθήσεις μας. Από αυτό το σημείο και μέρα θα πρέπει να δώσεις ιδιαίτερη προσοχή. Άλλα κύματα, άλλες δονήσεις πιο αόρατες και μεγαλύτερης και αυξανόμενης συχνότητας είναι κρυμμένες και αυτές είναι και οι πιο επικίνδυνες. Εδώ σταματώ διότι πρέπει να επιστρέψω στην κορυφή του Μεγάλου Όρους από την οποία ήλθα για να σε συναντήσω, στο Μέσο Δώμα, μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας. Ψάξε, ψάξε και θυμήσου να προσέξεις τα σημάδια τα οποία από καιρού εις καιρόν θα σου αποστέλλονται. Ασπάσου όλους στο όνομά μου και στο όνομα των Παρελθόντων Σεβαστών Διδασκάλων».

Έτσι μου είπε ο Vergilius και με άφησε, όπως και πολλές άλλες φορές, με μία νέα αποστολή να περατώσω. Ένα αίνιγμα άγνωστο, ένα μήνυμα φτιαγμένο από σύμβολα και μυστηριώδεις εικόνες στο ξύπνημα ενός καθημερινού πρωϊνού.

Όποιος έχει ότα ακούει!

7,8/2020